Quelle: https://manuscripta.at/?ID=163
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

licet grū tamē tenet hic glo ut ff
gro quōto et illud verū q tuē nō ad
mitti exceptō ab ignorāte ut ibi et
hic ē pōta videt tenē primo ut infra qd
m ſtem meo q dni q ille de nouo
no pt petere cuiq primo hic intellig
quado p̄o fuit actu no possessorio sed
si possēt q tuē nō obstaret exceptō
ri iudicate in petitorio de eadem que
relam ſtem meo q dni q pbaret
ri nō ſt audiende dicit primo q illi
qui ſt tenēd induciē q plusq̄ est
ē cū ut hic q ſt spoliatus p duos testes
pbat violentā violenta spoliacōm
nō valet adūsario quid qd pbauit
sup spontanea voluntate ē ſt pentū
testes pbat et cū reddant testimoniū
de intentō que tdi ideo est nota ille
aut quis pbat vim vl metū at solū
pbat ep oculis vidit qd me. ā. c. q
dauo primo quod est singlare vide
ostn. ab. et ogi. et allegat ostn. de testi.
ptera et. c. in nostra, et est similē
qd nō. in spiritl. de pba. q. i. ultimo me
dicū. ⁊. ſtem si testes. et haat ad nō
de aem. cum oportent ⁊ ad id de quo
ī. q. xvi. dic tamen si agerētur petito
nō admittentur pbationes ri licet
finale elidant probata replicata acto
ris ut ī. lex. vn. ſtem nō eo qd supra
dicebatur q illos oportet cōstiti q
multo tempo. sint admittende pbatio
nes ri idi fatentur q nō admittū
ubi adversarius nult pbare relig
nata per vim vl metū extorta, sed
ubi hoc pbare non nult locū habet
pbatio spontanee renūciationis, nō per
hoc datur tollit fm eos qn reus
possit indirecte pbare nulla violen
tia intercessisse detesti. series ⁊. c. qr
tenere videtur si plūrē q eum q dicit
sibi violentia illatam, putā qr potentior
eo quem dicit intimidisse vim, vel si ex
alio non plurimū pulsū vim illatam, it
pp religionem, vel fidelitatē suam non
admittent pbationes actoris de hoc et
ī. q. xi. ut si admittentur eum eis cita
admittent pbationes ri. et p eos magis
plūtur ar. ff. qd me. ā. nō est de no.
ope. nū. c. q. v. super ⁊ ⁊ sic sonat
fms huius. c. ubi hīes addignitatem
ric. vel fm primo fms iste nō dicit q
pbationes ri qui datur spoliatē non
admittent ⁊ de pbacōib spoliati tm
dicit q licet admittende, q. de eis tm
dubitabat et non de pbāib ri ⁊ de
hoc ī. q. vii. Alij ut refert primo.
dicunt hoc. c. loqui ubi agit possio
rio ⁊ tunc obtinet qd hic dicit ⁊ sic
eam loquitur de restit. spo. sollicite
de hoc eam. s. c. lex. et ultimus dic
ut ī. c. lex. infine

Ad p. ad primā
in eo quod dni q reus debet dicē cāz
religionis qr non apparet ad quid p
sit. Soluit primo. q prodest qr si reus
possessor dicit tu non fuisti spoliatus
⁊ antequ te non admitterem vl iura
celie subtraheam renūciasti expti ennūa
andendus est de restit. spo. accepta. nisi
spoliatus seu ille qui nō est i possēē
plene uelit q per vim fuit renūciā
tū, ut hic, ⁊ renūciatō factam eo exis
tente spoliato ei nō potest obiecere de
restit. spo. sollicite. nisi primo restituatur
ut ibi. vl dic fm primo. q ceā de renū
ciatione facta post spoliationē potest obi
cere ⁊ tunc tantum testes spoliati,
petent restituī primo recipient ⁊ sic
loquit. c. sollicite et fm hoc nulla
erit dicta sine renūciatio prestit spo
liato sine sequat, hoc tamen dicit pri
nos sibi non placere, q lex illius
dicit. hoc tamen nō pstatur quia dic. q
nulla pbatio rei admittenda ē ⁊ tm
pbata spoliationē restitutō fieri, Unde
alij ut refert primo. dicunt q sine renū
ciatione predat spoliationem sine sequatur
nūq̄ impedit restitutō ⁊ ad hoc. c.
dicunt q non contradicit, q reus
negabat spoliationē, et dicebat huic
spontanee renūciasse, et tō sibi licuisse
iura subtrahere, ideo admittit exceptō
ens licet ppinant exceptiones spolia
ti. Sz si reus dicet tu sponte p pactū
post spoliationē renūciasti, nō iuri tuo
⁊ petitōni restitutōis bene possū. ff.
de pac. si vnus. ī. pacta. qd nō. seruis
si exalia causa dicit q non debet restitu
ti ut quia pp petitō vl hymenē vl
aliud huiū priuatus fuit p sententiā
iure quod habebat, vl eam, qr post
spoliationē vl eā ante. fm alias spo
te renūciauit celie, nam his nō ob
stantibus potest agere interdictō vnde
ri, dicit tmen primo. q agere pōt. adē
quā renūciauit sponte si cōtinetur
fons si negauit ut hic, nec eaq pōt
agere ad rem quā pp petitō. amisit, ⁊
addampnū ⁊ ad aliam causam sic. ff.
de ui. et ui. ar. idem qr. ī. qui v subs
uetus. et. l. si plures. ī. fi. primo. qd
uē. p cedere eo cui quo renūciauit
rem, quia licet per hoc extinguatur
ius quod habet in re nō tn extin
uitur ius sibi competens pp spo
liationē, ⁊ si renūciauit petitōni